

[Prieme.]

værende Lov, baade i Valutaudvalget, i Forretningsudvalget, i Ankenævnet og i Vareudvekslingsudvalget.

Jeg vil gerne bede det ærede Medlem Hr. Rager nærmere præcisere, paa hvilke Omraader det er, det ærede Medlem mener, at man fra Grosserer-Societetets Komité's Side ikke har gjort, hvad man kunde for at være med til at administrere den nuværende Lov, som man har ønsket det fra Regeringens Side. Det kan jo ikke nytte noget, at man Gang paa Gang fra Regeringspartierne Side ønsker over for Offentligheden at fremstille Forholdet paa den Maade, at man fra Erhvervenes Side ikke ønsker at medvirke. Man skylder at fremføre Beviser herfor.

Men den Medvirkning, som man fra Erhvervenes Side har ydet, har man fra Administrationens og Regeringens Side i meget ringe Grad taget Hensyn til. Jeg mindes, at det ærede Medlem Hr. Rager, den Gang Loven sidste Gang var til Behandling her i Rigsdagen, ved hvilken Lejlighed man om Vareudvekslingerne fik gennemført den Bestemmelse, at de 4 Hovederhverv skulde forespørges, inden Vareudvekslingerne bevilgedes af Handelsministeren, stillede sig meget skeptisk overfor, hvorledes disse 4 Erhvervsorganisationer vilde stille sig. Man var i nogen Grad betænkelig, og man mente, der ikke vilde blive ret meget ud af Erhvervenes Medvirkning. Ikke desmindre kan jeg oplyse det ærede Medlem Hr. Rager om, at der fra den 1. Januar til den 12. Juli af disse Erhvervsorganisationer med de, som man mener, ret modstridende Interesser, er anbefalet Vareudvekslinger til et Beløb af 8 701 000 Kr., medens Ministeren kun har bevilget 4 514 000 Kr. Der var nok udarbejdet en anden Statistik fra Valutakontorets Side, der ikke har medtaget hele det Beløb, Ministeren havde nægtet, men den blev dog senere hen ændret. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rager og ogsaa til Regeringen og Administrationen, at naar man Gang paa Gang appellerer til Erhvervene om Medvirkning, saa fremmer det ikke Erhvervenes Medvirkning, naar det viser sig, at man paa et saadant Omraade som dette negligerer Sagkundskaben fuldkommen.

Vi har haft megen Bekostning i Grosserer-Societetets Komité af den nuværende Lovgivning, en meget stor Del af Komitéens Medlemmer maa ofre et ganske overordentlig stort Arbejde paa denne Lovgiv-

ning. Vi har en Række Udvalg, og jeg tror, jeg tør sige, at den Korrespondance og de Diskussioner og den Maade, hvorpaa vi i enhver Henseende staar til Raadighed for Nationalbankens Valutakontor, burde bewirke, at man ikke her fra Rigsdagens Talerstol skulde komme ud for, at et æret Medlem, det ærede Medlem Hr. Rager, fremsatte Paastande, som — skal vi med et mildt Ord sige — er saa urigtige, som de er.

Nu skulde ogsaa Paastanden om Ny-Importører, efter at den har været Genstand for en Diskussion i Pressen, bringes op her paa Rigsdagens Talerstol. Det ærede Medlem Hr. Rager var meget utilfreds med den Maade, man fra Grosserer-Societetets Komité's Side havde taget paa dette Spørgsmaal. Nationalbankdirektør Bramsnæs skrev en Kronik i „Social-Demokraten“ før Folketingsvalget og skrev deri bl. a. følgende:

„Der er ingen, der mere ivrigt end f. Eks. Grosserer-Societetet i København søger at hindre Anerkendelse af Ny-Importører. Her er det de hævdvundne Rettigheder, der gælder. Som Loven er, giver den en Fortrinsstilling til dem, der allerede var Importører i 1931, og denne Fortrinsstilling beskyttes af Handelens Institutioner.“

Jeg finder det i høj Grad usømmeligt, at en Mand som Nationalbankdirektør Bramsnæs, der maa anses for dette Kontors reelle øverste Leder, fremsætter Paastande af den Art over for Offentligheden. Dagen efter at Nationalbankdirektør Bramsnæs havde skrevet denne Kronik i „Social-Demokraten“, blev der af Grosserer-Societetets Komité gennem Ritzaus Bureau udsendt en Erklæring, hvori det bl. a. hed:

„Da Grosserer-Societetets Komité saaledes i Januar 1935 i Henhold til Valutaloven behandlede og anbefalede Ansøgninger fra Ny-Importører, gav Valutakontoret Afslag for langt de flestes Vedkommende, og paa en Skrivelse fra Komiteen med Forespørgsel om Grunden til Kontorets afvisende Holdning modtog man først efter mere end 3 Maanedes Forløb et Svar, der resulterede i Anerkendelse af et større Antal.“

Jeg vil for øvrigt gerne benytte Lejligheden til at anmode den højtærede Handelsminister om til det Udvalg, der bliver nedsat til Behandling af dette Lovforslag, at foranledige udleveret en Afskrift af det Brev af 22. Juli fra Nationalbankens Valutakontor til Grosserer-Societetets Komité om